

Despre jocul portarului de hochei

Portarul de hochei se folosește de un echipament deosebit de cel al celorlalți jucători: apărători largi, mânuși înalte, apărătoare pentru piept, apărătoare pentru umeri etc.

După regulament, portarul îi este permis să prindă pucul cu mâna, aruncându-l apoi numai în

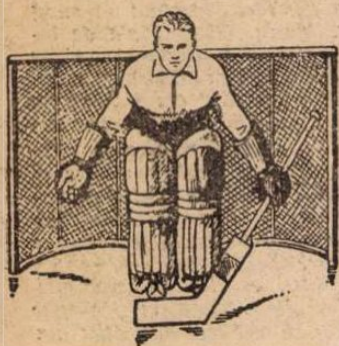

Fig. 1

spatele său. O mare importanță pentru buna comportare a unui portar de hochei, o are poziția sa inițială (fig. 1).

Aceasta trebuie să asigure portarului o stabilitate bună, să-i permită să se deplaseze rapid în spațiul porții pentru a lua o poziție favorabilă și totodată să reacționeze imediat în direcția traectoriei pucului. În poziția aceasta de bază, portarul își îndoaie puțin picioarele din genunchi, apropie apărătoarele picioarelor, se apleacă puțin înainte. Crosa o ține la mijlocul mânerului, în așa fel ca mâna să se poată deplasa ușor pe lungimea mânerului. Lama crosei trebuie așezată în fața patinelor, astfel ca să formeze un unghi drept cu suprafața ghietii. Mâna care nu ține croșa (în mod obișnuit mâna stângă) se ține cu palma desfăcută, într-o parte și este puțin îndoită, pentru a fi gata să intervină la respingerea pucului.

Pentru apărarea porții de pucul care lunecă pe ghiață, portarul se folosește de croșa. În momentul în

Fig. 2

care pucul atinge lama crosei, portarul se trage puțin înapoi și se lasă ușor pe patine, pentru a amortiza lovitură. Dacă pucul este trimis prea puternic și nu poate fi oprit și reținut în joc, portarul va relua pucul direct cu croșa, în momentul atingerii, trimițându-l în spațiile laterale ale porții (fig. 2).

Această intervenție se poate face cu piciorul, lovindu-se pucul cu patina. În cazul că pucul vine în direcția mâinii libere, el va fi respins cu mâna și imediat croșa va

fi îndreptată spre direcția în care a fost respins pucul. Ceea ce este deosebit de important în poziția portarului de hochei este permanenta atingere a ghietii cu croșa (cu lama crosei), dar lama crosei va fi totdeauna puțin plecată către partea interioară a patinelor.

Când portarul oprește pucul cu croșa, mâna liberă va fi ținută deasupra lamei crosei, pentru a fi gata să prindă pucul și să-l arunce, în cazul că acesta sare din lama crosei.

Shotarea pucului în colțul opus al porții în care se află portarul, va fi contracarată de acesta prin deplasarea rapidă către acel loc. De multe ori această deplasare se face prin executarea unui pas lateral. Mâna ține croșa mai aproape de lamă și deplasează croșa puțin în față și într-o parte pentru a da pucului, care va ricoșa din lama crosei, direcția dorită. Picioarul care este mai aproape de lama crosei, alunecă sub aceasta, întârind prin aceasta forța cu care este respins pucul și prevenind o eventuală sărire a pucului peste lama crosei.

Pucul care sboară prin aer în direcția portarului este oprit cu apărătoarele și apoi trimis cu mâna sau croșa în joc. Dacă pucul

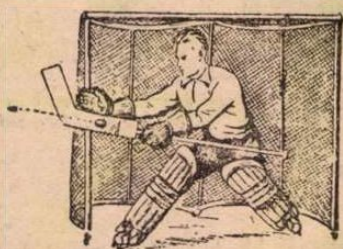

Fig. 3

sboară mai sus de centură va fi oprit cu corpul și prins îndată în mână. Pucurile care vin la o înălțime de 70-80 cm. sunt respinse de portar cu croșa sau acesta le prinde cu mâna liberă, în care scop el se plasează rapid spre direcția din care vine pucul. Dacă portarul respinge pucul cu croșa, atunci mâna liberă trebuie să se așezească cât mai aproape de lama crosei. (fig. 3).

De multe ori portarul de hochei este nevoit să se arunce cu corpul pentru a intra în posesia pucului. Dacă o asemenea intervenție nu trebuie să se producă decât în cazul când pucul nu poate fi interceptat în alt fel. În timpul căderii, portarul va arunca brusc înainte mâna în care ține croșa și va lovi pucul cu lama crosei.

Portarul trebuie să fie capabil să intervină imediat atunci când poarta este în pericol. El trebuie să reacționeze rapid și prompt în funcție de acțiunile adversarului, evitând în special căzăturile inutile pe ghiață. După aruncările absolute necesare, portarul se va scula repede și-și va relua poziția inițială.

A. V. TARASOV
din cartea „Hochei cu pucul”

ACTUALITĂȚI SPORTIVE

Un nou concurs de tenis

Vineri, Sâmbătă și Duminică, cu începere de la ora 16, se va desfășura în sala C.C.F.S.-Floresca un nou concurs de tenis.

Vor lua parte 8 jucători care au fost împărțiți în două serii. Astfel, în prima serie concurează: Gh. Viziru (C.C.A.), maestru al sportului și campion R.P.R., Gh. Cobzuc (Dinamo), C. Caraluliu (Progresul-ITB) maestru al sportului, și T. Bădin (Dinamo).

În cea de a doua serie vor participa: Marin Viziru (C.C.A.), A. Schmidt (Progresul-ITB), maestru al sportului, C. Zăcoceanu (Dinamo) și Șt. Anghelescu (Metalul-Energia).

Campionatul de haltere al R. P. R.

Printre primele campionate R.P.R. care se dispută anul acesta este și campionatul individual de haltere al R.P.R. care va începe în întreaga țară la 13 Ianuarie. Campionatul are patru faze și anume: pe raioane, în zilele de 13-14 Ianuarie, pe regiune în zilele de 27-28 Ianuarie, pe zonă între 17-18 Februarie și faza finală care se va disputa la Orașul Stalin între 23-24 Martie.

Campionatul individual de haltere al R.P.R. se va disputa în limitele următoarelor categorii: cat. cea mai ușoară (până la 56 kg.), cat. semi-ușoară (până la 60 kg.), cat. ușoară (până la 67,500 kg.), cat. mijlocie (67,500-75 kg.), cat. semi-grea (75-82,500 kg.), cat. grea-ușoară (82,500-90 kg.) și cat. grea (de la 90 kg. în sus).

Cupa „Avântul” la schi

În zilele de 12 și 13 Ianuarie, asociația „Avântul” organizează la Bușteni primul concurs de schi din acest sezon.

Cu această ocazie se va inaugura o nouă parte de schi construită de asociația organizatoare la Bușteni pe versantul vestic al Caraimanului. Vor participa toate asociațiile, iar concursul va fi dotat cu plachele pentru câștigătorii probelor individuale și cupa asociației „Avântul” pentru echipa câștigătoare.

Festivitatea de inaugurare a părții va avea loc în ziua de 11 Ianuarie, iar la 12 Ianuarie va începe concursul care va cuprinde următoarele probe:

Coborâre — seniori și juniori — precum și proba de 18 km. fond seniori. Concursul va continua în ziua următoare cu probele de slalom uriaș (seniori și juniori) și proba de 12 km. fond juniori.

Clasamentul se va face individual și pe echipe de asociații. Clasamentul individual va fi făcut la fiecare probă și categoric în parte, primii trei clasificați la fiecare probă primind câte o plachetă. Clasamentul pe echipe și asociații se face pe baza locurilor ocupate în clasamentul individual pe probe și categorii, fiecare concurent aducând echipei un număr de puncte corespunzător cu locul ocupat în clasament.

Ce trebuie să facă echipele de fotbal până la 15 Ianuarie

Activitatea secțiilor de fotbal ale colectivelor noastre și în special cele din Divizia A și B, nu a încetat odată cu încheierea campionatului. Echipele divizionare și-au continuat antrenamentele și au susținut matchuri amicale (Flamura Roșie Arad, Progresul ICO, Dinamo din București și Orașul Stalin, Știința Cluj, Metalul C. Turzii etc.), trecând treptat la odihna activă.

În general, echipele de fotbal din Divizie au respectat cerințele perioadei de tranziție. În primul rând, organismului — supus la mari eforturi în timpul perioadei de concurs — i s-au asigurat condițiile unei coborâri treptate a efortului, în sensul că antrenamentele au scăzut ca număr și intensitate, pentru a evita o trecere bruscă la odihnă care ar fi dăunat organismului și în special aparatului circulator. În al doilea rând, s'a căutat menținerea calităților de bază, care se obțin greu dar se pierd ușor. Această menținere era necesară pentru a se asigura un punct de plecare favorabil începerii activității pregătitoare. În sfârșit, tehnic secțiilor de fotbal a urmărit reconfirmarea psihică și fizică a organismului jucătorilor printr-o justă organizare a odihnei active.

În prezent, activitatea secțiilor de fotbal cu echipe în Divizie a început să se intensifice. Peste 12 zile va începe perioada pregătitoare în vederea începerii campionatului divizionar pe anul 1952, și sunt o serie de sarcini care trebuie îndeplinite, mai ales în ce privește modul în care antrenorii trebuie să folosească perioada până la 15 Ianuarie. În acest scop, Comisia Centrală de Fotbal — în baza referatului Colegiului de Antrenori — a dat directive precise, care urmăresc respectarea întocmai a cerințelor acestei perioade.

Deoarece activitatea a fost întreruptă în ultimul timp, antrenorii își vor organiza astfel ședințele încât să cuprindă practicarea sporturilor complementare. În sală, jucătorii vor face gimnastică sau vor juca volei, baschet, sau handbal, iar în aer liber vor face patinaj sau schi. De asemenea, se pot face inițieri în elemente de lupte, haltere sau box, iar acolo unde există bazine de înot acoperite, se poate înota. În general, prin practicarea sporturilor complementare se urmărește dezvoltarea acelor părți ale corpului care nu sunt angrenate sau sunt angrenate doar în mică măsură în activitatea la fotbal (brațele, trunchiul). Antrenorii însă vor fi atenți ca în practicarea acestor ramuri sportive complementare jucătorii să nu ia parte la concursuri oficiale.

În afară de acestea, antrenorii vor organiza, pentru întregul lot de jucători, plimbări și excursii, alegându-se în acest scop — după posibilitățile locale și după starea timpului — locuri variate și cât mai plăcute.

O atenție deosebită trebuie să acorde antrenorul activității în cadrul complexului sportiv G.M.A.

Anume, vor fi preocupați de trecerea normelor restante (schi, turism, înot, tir), bineînțeles în raport cu posibilitățile existente: sală, bazine, sau timpul favorabil. Pentru trecerea normelor restante, această perioadă este foarte nimerită.

Echipele divizionare care au posibilitatea, pot organiza tabere de 10 zile la munte. În acest caz, jucătorilor li se va face un program cuprinzând excursii, marșuri pe zăpadă, care ajută la dezvoltarea rezistenței generale. Toate acestea constituie o foarte bună odihnă activă. În plus, prilejuesc trecerea normei obligatorii de turism. De exemplu, Dinamo își va trimite lotul de fotbal la munte după 5 Ianuarie.

În ce privește pregătirea teoretică, antrenorii vor organiza — în colectivele respective — ședințe cu toți jucătorii. În cursul acestor ședințe vor fi studiate problemele care frământă mișcarea noastră de cultură fizică și sport, se vor face pregătiri pentru trecerea examenului teoretic G.M.A., vor fi studiate și aprofundate problemele tehnice și tactice, se vor face recenzii sau analize asupra cărților de specialitate aparute (lucrările autorilor sovietici Arcadieș, Tovarovski, Suscov). Paralel cu această activitate, colectivele sportive vor pune un accent deosebit pe ședințele politico-ideologice, a căror organizare trebuie să constituie o preocupare principală. De asemenea, va fi îndrumată și stimulată participarea jucătorilor și antrenorilor la cursurile și cercurile politico-ideologice, organizate din inițiativa Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport de pe lângă Consiliul de Miniștri.

În sfârșit, pe toată durata perioadei până la 15 Ianuarie, se va asigura un temeinic control medical pentru ca echipele să poată dispune, la începerea perioadei pregătitoare, de întregul efectiv de jucători.

În ce privește antrenorii, ei se vor îngriji ca, în baza constatărilor făcute personal, colectivele să repare și să completeze echipamentul și materialele sportive, și, eventual, să aducă îmbunătățiri bazei sportive și instalațiilor sale. Pe de altă parte, antrenorii au sarcina să-și ridice necontenit nivelul profesional prin studierea și însușirea materialului tehnic tratat în lucrările sovietice, în special ale lui Arcadieș și Suscov. În sfârșit, antrenorii au datoria să întocmească raportul de activitate pe 1951 și planul de muncă pe 1952, și să le înainteze Comisiei Centrale de Fotbal până la 10 Ianuarie.

Cum anul acesta campionatul va începe mai devreme decât anul trecut, și, deci, perioada pregătitoare va avea o deosebită importanță, secțiile de fotbal ale colectivelor și antrenorii vor trebui să respecte întocmai sarcinile care le revin în perioada până la 15 Ianuarie, astfel ca pregătirea propriu-zisă să înceapă în condițiuni cât mai bune.

„În comuna noastră a luat ființă un colectiv sportiv!” Cu mai bine de un an în urmă, fiecare corespondent care ne aducea această știre, constituia un adevărat eveniment. Astăzi însă, ne sosesc zilnic la redacție zeci de astfel de știri. Ză de zi iau ființă noi colective sportive și pe zi ce trece numărul muncitorilor îndrăgește tot mai mult sportul.

Pe lângă dezvoltarea activității sportive în mediul rural, se impune tot mai mult îmbunătățirea acesteia în activități printr-o cât mai largă participare a avansatei experiențe sovietice.

Cartea lui M. Taborco „Organizarea activității de iarnă în colectivele din colhozuri” apărută în traducere în editura C.F.S., este o lucrare deosebit de interesantă pentru colectivele sportive din țara noastră.

Într-o lucrare în vederea organizării activității sportive în activitatea de iarnă, este deosebit de important să se țină seama de următoarele aspecte:

1. În primul rând, este necesar să se țină seama de faptul că activitatea de iarnă este o activitate sezonieră, care are o durată limitată în timp.

2. În al doilea rând, este necesar să se țină seama de faptul că activitatea de iarnă este o activitate colectivă, care necesită o bună organizare și coordonare.

3. În al treilea rând, este necesar să se țină seama de faptul că activitatea de iarnă este o activitate fizică, care necesită o bună pregătire fizică a participanților.

4. În al patrulea rând, este necesar să se țină seama de faptul că activitatea de iarnă este o activitate culturală, care necesită o bună pregătire culturală a participanților.

În apitoul colectivelor sportive sătești

RECENZIE

„Organizarea activității de iarnă în colectivele sportive din colhozuri”

ce-i vor ajuta în asigurarea succeselor pe tărâm sportiv.

Broșura cuprinde toate problemele legate de organizarea unei rodnice activități sportive. Colaborarea perfectă care există între conducerea colectivelor sportive, organizația de tineret și activiștii căminelor culturale, este o problemă de cea mai mare importanță. Comsomolul este suflul activității sportive în colhozurile din U.R.S.S.

Un rol activ și foarte important în viața sportivă colhoznică îl are intelectualitatea satelor: învățătorii, agronomii, medicii și activiștii culturali. Toți aceștia fac parte din „activul de cultură fizică” (cum este numită în broșură comisia obștească ce cuprinde pe toți activiștii voluntari).

„Sportul de iarnă întărește sănătatea” este titlul unui subcapitol al broșurii. El arată fotoasele practice ale sporturilor de iarnă și este un prețios material de orientare pentru propagandă.

„Planul de iarnă” al sportivilor din colhozul „Plamîa”, reprezintă un adevărat model de felul cum trebuie pregătit un sezon sportiv.

În colaborare cu toate organizațiile interesate și cu administrația colhozului, a cărei participare este foarte activă. Faptul că acest colhoz este fruntaș în pregătirea sezonului de iarnă se datorează tocmai importanței de care se bucură sportul în colhozul „Plamîa”. Iată cuvintele președintelui colhozului, rostite în adunarea generală a colectivului. Ele sunt edificatoare: „Am cultivat și am adunat o recoltă bogată, — a spus el — sportivii au muncit bine în timpul verii. Noi vrem ca tineretul nostru să nu se distingă numai prin succese în muncă, ci și prin succese sportive. Avem nevoie de schiori buni, de patinatori, care să fie capabili să aducă glorie sportivă colhozului nostru”.

„Cum se organizează colectivul sportiv”, „Îndatoririle membrilor consiliului colectivului”, „Organizarea secțiilor sportive”, „Sarcina cea mai importantă a colectivului este pregătirea purtătorilor insignei G.T.O.” sunt doar câteva din titlurile capitolelor. Să înțelegem organizatoric colectivele existente și să creăm noi colective sportive la sate.”

O altă serie de subcapitole se

ocupă de organizarea celui mai popular sport de iarnă: schiul. Ele sînt în evidență utilitatea acestui sport, iar „planul de antrenament” reprezintă un ghid prețios în munca responsabililor cu instruirea sportivilor și a responsabililor secțiilor de schi.

„Pe ghiață” și „Cu săniuța de pe deal” sunt alte două titluri din broșura lui Taborco. Câte bucurii nu sunt rezervate celor care practică aceste sporturi îndrăgite în egală măsură de copii și de cei mari! Și aceste sporturi trebuie cu atât mai mult popularizate, cu cât ele nu necesită amenajări pretențioase, patinoarele, patinele și săniuțele putând fi realizate prin mijloace locale. Felul în care se amenajează un patinoar, se organizează un concurs de patinaj și săniuțe, este foarte bine prezentat. Sportul cu săniuța este și un minunat mijloc de dezvoltare fizică. Fără îndoială, coborâșul cere mai mult îndemânare și curaj decât efort. În schimb, urcarea pe deal (pe o pantă abruptă) cu săniuța necesită un efort fizic destul de intens.

Nu putem discuta capitolul „Organizarea ședințelor secțiilor”, iar

să amintim despre haltere, lupte, gimnastică, șah, jocul de dame, călărie și tir, sporturi a căror practicare în timpul iernii este foarte recomandabilă. După cum se vede, sezonul sportiv de iarnă permite practicarea unui însemnat număr de sporturi și „nu trebuie uitat că variația sporturilor satisface mai complet cerințele și interesele nu numai al tineretului, ci și al colhoznicilor maturi, angrenându-i în practicarea sportului fete și femei și înlesnește totodată planificarea pe timpul iernii, pentru pregătirea purtătorilor insignei G.T.O.”.

Ultimul capitol al broșurii tratează o problemă deosebit de importantă: Agitația și propaganda în casele de lectură și la cluburile sătești. În această direcție, consfătuirile, (în cadrul cărora se organizează conferințe despre cultură fizică și sport), vitrinele cu fotografii, filmele și seratele sportive pot contribui mult la atragerea unui important număr de țărani muncitori și colectivști în activitatea sportivă.

Însușirea experienței sovietice în domeniul întăririi activității sportive de iarnă la sate va da un nou impuls mișcării sportive din satele noastre. Iată de ce nu trebuie să existe nici un colectiv din mediul rural, care să nu studieze temeinic broșura lui M. Taborco, a cărei editare reprezintă o bine venită completare a catalogului cărții sportive din țara noastră.

ALICE KLEIN